

Aleg 314

Sprawozdanie

komisji szkolnej z petycji Anny Machalskiej, wdowy po nauczycielu szkół ludowych w Dąbiu, o przyznanie w drodze łaski pensji wdowiej jakoteż datku na wychowanie dzieci.

Wysoki Sejmie!

Machalski Józef po otrzymaniu świadectwa dojrzałości w c. k. seminaryum naucz. w Tarnowie dnia 23. czerwca 1888, rozpoczął służbę w zawodzie nauczycielskim od września 1888.

W r. 1897 uzyskał patent na nauczyciela szkół ludowych.

Reskryptem z dnia 15. lipca 1899. l. 15910 mianowała go Rada szkolna krajowa stałym nauczycielem w Dąbiu a na posadzie tej pozostawał aż do śmierci, która dnia 1. października 1901 nastąpiła.

Ponieważ zmarły nauczyciel wedle reskr. Rady szkolnej krajowej z dnia 8. grudnia 1899, l. 28158 miał jednomiesięczną przerwę w służbie od 1-go do końca września 1896, przeto Rada szkolna krajowa reskryptem powyższym orzekła, że jedynie czas od 1. października 1896 może mu być do emerytury policzony. Wskutek tego orzeczenia przypadło nauczycielowi temu, pomimo, że posiadał egzamin dojrzałości, ośm lat służby a w następstwie tego odmówiła Rada szkolna krajowa na podstawie art. 40 i 44 ust. z d. 1. stycznia 1889 pozostałej wdowie pensji wdowiej a pozostałym sierotom datku na wychowanie.

Ponieważ przerwa w służbie była wcale nieznaczna, gdyż tylko jeden miesiąc a kara za tę przerwę byłaby nader dotkliwą dla wdowy i pozostałych sierót — wnosi komisja szkolna:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Annie Machalskiej, wdowie po Józefie Machalskim nauczycielu szkoły ludowej w Dąbiu, przyznaje się od 1. października 1901 począwszy w drodze łaski na czas jej wdowieństwa roczną pensję w kwocie 300 K. zaś na wychowanie dwojga dzieci roczny datek w kwocie 150 K na czas w art. 46. ustawy z dnia 1. stycznia 1889 określony.

Przewodniczący:
Czartoryski

Sprawozdawca.
E. Michałowski.

